

niKAJ SE BO DOGAJALO V NOVEMBRU

1. nov.: Vsi sveti – zapovedan praznik. Sv. maša ob 15. uri, blagoslov pokopališča. Pol ure pred mašo bo molitev rožnega venca za pokojne.

Lepo povabljeni na skupno molitev pred usmiljenim Jezusom, ko pred njim upamo na vstajenje in večno življenje z njim, nas in naših pokojnih.

2. nov.: **Spomin vseh rajnih.** Maša ob 8. uri v Spodnji Kungoti, v Zgornji Kungoti ob 9. molitvena ura za **duhovne poklice** in ob 10. uri maša. Maša še ob 18. uri po namenu svetega očeta. V molitvi se spomnimo vseh, ki smo jih poznali in so zdaj že onstran. Naj ne bo naš spomin nanje samo ob grobu, ampak v molitvi zanje.

3. nov.: **ZAHVALNA NEDELJA** je dan, ko želimo izreči iskreno zahvalo najprej Bogu, ki nas je v življenje poklical, in vsem, s katerimi delimo svoje življenjske trenutke, svoje veselje in žalost, uspehe in načrtovanja. Zahvaljujmo se za vse, kar nam je darovano po zemlji, naravi in ljudeh.

* Pri nas tudi **karitasova nedelja**. Maša popoldne **ob 14. uri**, nato druženje na cerkvenem dvorišču, **srečelov**. S prispevkom za srečke pomagamo župnijski Karitas, da lahko izpolni prošnje najpotrebnejših.

9. nov.: **Duhov. obnova za sodelavce in prostovoljce Karitas:** Ptujška G. ob 9.30

16. nov.: **Škofijsko srečanje kandidatov za birmo** z nadškofom na Vrbanski.

24. nov. nedelja Kristusa Kralja veseljstva - zadnja nedelja v cerkvenem letu.

17.- 23. nov. – TEDEN ZAPOROV. Namen tedna je, da se kristjani v večji meri zavedajo potreb vseh, ki se jih dotika beseda zapor: zaprtih oseb in njihovih družin, žrtev kaznivih dejanj, zaposlenih v zaporskem sistemu in vseh, ki skrbijo zanje. Naslov letošnjega tedna zaporov je »**Kaj je zate svoboda & si ti svoboden?**« Božja volja in namen za vse ljudi je osvoboditev, da bi bili takšni, kot nas je ustvaril.

25. - 30. nov.: **Teden Karitas z naslovom Dobro iz vsakega srca.**

V duhu gesla vas vabimo najprej k sočutju, dobroti in konkretni solidarnosti z ljudmi v stiski. Vsako človeško srce je zmožno dobrote in ljubezni do bližnjega, vsako človeško srce je poklicano k dobroti in jo lahko izkaže. Iz vsakega srca pa lahko pride dobra misel in želja, dobra beseda in spodbuda, dobro delo. **Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE** bo v sredo, **27. novembra 2019, ob 20.00**, v Dvorani Golovec v Celju.

30. nov.: **oratorijski dan** za veroučence pred prvo adventno nedeljo.

NAJBOLJŠA MOLITEV JE MOLITEV ZAHVALJEVANJA. (S. Wyszynski)

Župnijski urad Gor. sv. Kungota, spletna stran: www.zupnija-kungota.si
odgovarja župnik Ciril Kocbek, mobi 041 391 955, e-mail: kocbek.ciril@gmail.com

MOLITEV ŽIVLJENJA:

Gospod, vem, da sem v tvoji ljubeči navzočnosti in da si v meni. Bodi z mano v vsakem trenutku tega dne.

Po odrešujoči milosti Jezusovega vstajenja prenovi moj odnos s tabo in z mojimi bližnjimi.

Obudi v meni vizijo novega življenja, ki ga imam v tebi.

Naj ves dan živim s teboj.

Gospod, vem, da ostajaš z mano tudi, ko nadaljujem potovanje vere.

Bog, ki delaš vse novo, s krstno vodo si me zaznamoval za svojega in me postavil, da se pridružim tvojemu Sinu v izpolnjevanju tvoje volje.

Naj ves dan odsevam tebe.

Dobri Bog, hvala ti za dar vere in za milost, da sem bil poklican k novemu življenju v Kristusu.

Pomagaj mi, da bom darove, ki si mi jih dal, uporabljal za to, da bom vodil ljudi k tebi.

Naj bom tvoj korak do njih, tvoja beseda za njihova ušesa, tvoja roka tolažbe, tvoje srce za vse brez razlike.

Ljubeči Bog, hvala ti za tvojo nenehno navzočnost med nami.

Ko sem skušan, da bi podvomil o tvoji obljubi, mi, prosim, pomagaj zaupati, da me ne boš nikoli zapustil.

Amen.

**TISTI, KI MI DAJE DIHATI, SI TI, ŽIVI BOG.
TISTI, KI MI DAJE ŽIVLJENJE, SI TI, ŽIVI BOG.**

Spomin srca - Hvaležnost dobroto razveseli. (slovenski pregovor)

Hvaležnost je izraz srca, ki je pozorno in odprto. Hvaležen človek vidi jasneje; zna se veseliti, odkriva in potrjuje vrednost tistega, kar mu je dano, sprejema ljudi in ceni njihovo vrednost. Da bi v našem površnem svetu znali videti globlje in se zahvaljevati za vse lepo, kar prejemamo od Boga in bližnjih, pa tudi od matere zemlje, brata sonca, sestre lune ter rastlin in živali ... in bi hvaležnost osvetljevala vsa pota našega življenja.

Hvaležnost je krepost, vrlina, ki vzbuja pozitivne misli in čustva. Čutimo hvaležnost za to, kar smo prejeli od Boga, drugih ljudi? To prinaša notranji mir in tiho srečo. Če gledamo na hvaležnost v luči vere, potem vidimo, da je zahvaljevanje v središču naše vere. Evharistija pomeni zahvaljevanje, torej način izražanja hvaležnosti Bogu.

Hvaležnost je povezana tudi z veseljem, ... veselje privre iz hvaležnega srca.« Dobro je, če se spominjamo mnogih prejetih milosti in blagoslovov ter se jih veselimo; če se spominjamo prvega klica, prehojene poti, srečanj z Jezusom Kristusom na tej poti in čudenja, ki so ga ta srečanja vzbudila v srcu.

Prositi moramo za milost spomina, da bi v nas rasel duh hvaležnosti. V trenutku, ko se zavemo vsega, kar nam je dal Gospod, pot odpovedi sebi, da bi delali Zanj, postane to edina nekaj vredna pot: odgovor na njegovo veliko ljubezen. Hvaležnost tako postaja najgloblji način, kako do medsebojne ljubezni, omogoča nam, da ljubimo druge in Boga ... ker je Bog ljubezen, nas hvaležnost na najgloblji ravni vodi k Bogu.

Hvaležnost dobi svojo pravo moč tedaj, ko jo človek izpove v besedah ... pred Bogom, človekom, javno ali sam pri sebi, samo da jo ubesedi in svoje čutenja zlije v besede.

Hvaležnost je predsoba etične vrednosti zahvale. Izraziti priznanje pomeni potrditi vrednost tega, kar ti je dano od ljudi in od Boga, in česar prej nisi imel. Zahvaljevanje je nekaj nujnega in postane sinonim za blagoslavljanje. (papež Frančišek)

Zakrament evharistije je znamenje hvaležnosti vsega stvarstva za obisk Stvarnika: Bog je postal človek, ker je prevzel človeško telo od brezmadežne Marije Device, da bi nas znova povzdignil k Očetu, da bi nas napravil za božje sinove ... Kako čudovit je, ko hoče, da ga objamemo, ljubimo in častimo s človeško razsežnostjo vere pod podobo kruha in vina. (sv. Janez Pavel II.)

KO PREPROSTO VEŠ

Ljudje, ki verjamejo v Stvarnika, in svojo vero tudi živijo, se na Boga obračajo povsem spontano, brez pomišljanja. Ko pride težava v življenju, ko se soočajo z izzivi, težkimi trenutki, takrat pogledajo navzgor in ga prosijo za vodstvo, milost, usmiljenje in rešitev.

In kadar se jim v življenju zgodijo lepe stvari, se spet obrnejo na Boga s hvaležnostjo in se mu zahvalijo za Njegovo dobroto, saj se zavedajo, da je vse to Njegovo.

Tistim, ki so močno ukoreninjeni v Bogu in vedo, da ima On njihovo življenje poponoma pod nadzorom, se ni treba spraševati, ali molitev, prošnje in zahvaljevanja 'učinkujejo', tako kot se to sprašujejo ljudje, ki dvomijo v Boga ali ne verujejo vanj.

Oni preprosto vedo. Vse polagajo v Njegove roke in zaupajo v Njegovo voljo, pa naj se zgodi dobro ali slabo. Rečejo si: *'On že ve, zakaj je tako, naj se zgodi, kot si On želi.'*

PRAZNIK VSEH SVETIH

Cerkev obhaja ta praznik že skoraj 1200 let. Kot razlog, zakaj je Cerkev uvedla ta praznik, navajajo vsaj dvoje.

Prvi razlog je: število svetnikov je tako naraslo, da ni bilo več mogoče spominjati se vsakega posebej pri bogoslužju. Drugi razlog pa je ta: na praznik vseh svetnikov naj bi popravili, kar med letom na praznike svetnikov po nemarnosti opustimo.

Praznik vseh svetnikov je predvsem praznik majhnih, preprostih, neznatnih svetnikov, ki so »utonili« v množici svetih. Ta praznik je velik dan vere, upanja in ljubezni. To ni »dan mrtvih«, kot je bilo napisano na naših koledarjih (in je na nekaterih še danes). To je dan živih, kajti Bog je zvest in trdno drži njegova obljuba: »Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje!«

Ti preprosti svetniki, ki so morda utonili v pozabo kmalu potem, ko so umrli in se umaknili iz človeške družbe, živijo. Praznik vseh svetih je naš skupni praznik, praznik velike krščanske družine. Danes se, kot poje Cerkev v hvalospevu tega slovesnega praznika, »raduje poveličanja vseh svetih članov Cerkve in ob njihovem zgledu in priprošnji v veri potuje obljubljeni sreči naproti.«